

креативних критеріїв та професійних здібностей, що пов'язані між собою.

Аналіз загальної оцінки та зміни у фрагментах «мотивація», «креативність», «професійні здібності» показав, що 16,7% респондентів мали високий рівень готовності до інноваційної діяльності, 58,3% – достатній та 25% – середній. Слід відмітити, що висока ступінь прояву таких критеріїв оцінки, як прагнення отримати зовнішню оцінку діяльності, чутливість до проблем, прагнення до самовдосконалення, володіння методами педагогічного дослідження, здатність до перебудови діяльності та співпраці були більш характерні для досвідчених викладачів. Тоді, як прагнення до лідерства, незалежність суджень, допитливість, критичність мислення, фантазійність були притаманні молодим викладачам.

Висновки. Здатність до інноваційної діяльності є важливою рисою сучасного викладача, яка визначить нову якість організації навчального процесу в закладах вищої медичної освіти, підвищення рівня активності та відповідальності за особисту педагогічну діяльність.

Проведення моніторингу самооцінки рівня здатності викладачів до інноваційної діяльності при викладанні клінічних дисциплін дасть можливість прослідкувати, ефек-

тивність впровадження новітніх технологій в навчальний процес та передбачати зростання фахової компетенції викладача.

Література

1. Максименко С.Д. Педагогіка вищої медичної освіти [текст]: підручник / С.Д. Максименко, М.М. Філоненко.- К.:Центр учб. літер., 2014.–288с.

2. Дубасенюк О.А. Інноваційні освітні технології та методики в системі професійно-педагогічної підготовки / О.А. Дубасенюк // Професійна педагогічна освіта: інноваційні технології та методики: моногр. / За ред. О.А. Дубасенюк. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2009. – С. 14 – 47.

3. Шухтін В., Шухтіна І. Інноваційні методи викладання студентам медичних факультетів // Новий Колегіум. – 2015. – № 2. – С. 51-54.

4. Біляковська О. О. Готовність до інноваційної діяльності як важлива якість сучасного педагога. // Зб. наук. праць. – Херсон, 2009. – Вип. 54. – С. 268-271.

5. Моторнюк О.Ю. Моніторинговий підхід до вивчення стану навчання та виховання// Завучу. Усе для роботи// 2014. – №19-20.- с. 2-16.

ВИКОРИСТАННЯ SYLLABUS ЯК ЗАСОБУ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТА

Хаустов М.М., Бачинський Р.О., Гордієнко Н.О., Поручіков В.В., Колотілов О.В.

Харківський національний медичний університет

Вступ. Сьогодні в освіті велике значення надається вмінню самостійно поповнювати й оновлювати свої знання, проводити дослідницьку роботу. Головна мета вищої професійної освіти – розвиток компетенції в майбутніх фахівців. Починати потрібно саме з організації самостійної роботи студента (СРС). Для викладача вищої школи актуальним стає пошук оптимальних засобів для організації аудиторної та позааудиторної самостійної роботи. До розгляду ми пропонуємо перевірене досвідом міжнародних лідерів галузі освіти використання силабусу як засобу організації СРС.

Основна частина. Силлабус – це навчально-методична програма дисципліни, що включає в себе описову частину, мету й завдання, короткий зміст, теми й тривалість кожного заняття, завдання самостійної роботи, час консультацій, вимоги викладача, критерії оцінювання та список основної та додаткової літератури [1].

На початку навчального семестру з кожної дисципліни кафедри на сайті університету, на сторінці кафедри, розміщуються необхідні силабуси, що знаходяться у вільному доступі для кожного студента. За рахунок доступності оптимізується спільна діяльність викладача й студента, що підвищує рівень засвоєння курсу.

Основою складання силабусу є державний стандарт вищої освіти, типовий навчальний план, типова навчальна програма та логічна модель освіти. Єдиної жорсткої схеми написання силабусу не існує, і викладач має право включити в нього все те, що він вважає за

потрібне, що буде корисним для засвоєння студентом дисципліни [3].

Силлабус у класичному вигляді складається з наступних розділів: титульна сторінка; дані про викладача; кількість кредитів; рік і семестр вивчення курсу; описова частина, що включає актуальність і призначення дисципліни; навчально-тематичний план; методичні вказівки студенту; основна та додаткова література; інформація щодо оцінювання та політика виставлення балів [2].

Висновки. Науковий підхід до організації самостійної роботи студента є запорукою успішного формування вмінь та навичок в оволодінні, вивченні, засвоєнні та систематизації набутих знань. Самостійна робота студента не є самостійною діяльністю студента з освоєння дисципліни, тому важливим є надання простору для створення викладачем особливих умов, що сприятимуть забезпеченню високого рівня успішності в процесі навчання. На нашу думку, саме силабуси, певною мірою відповідаючи всім висвітленим вимогам, можуть стати ключем до подальшого розвитку вітчизняної освіти.

Література

1. <https://undergrad.stanford.edu>

2. <http://www.washington.edu>

3. Нурманбетова Д.Н., Нефёдова Л.В. Методические рекомендации по разработке силабусов. Издание третье, переработанное и дополненное. – Астана, ЕНУ имени Л.Н. Гумилева, 2011. – 40 с.